Ч. 39. Середа 19 лютого (4 марта) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на четверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на четверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сьв. Отець ЛЕВ XIII.

Папа римский.

Нині, дня 3 марта, обходить весь сьвіт католицко християньский велике а рідке сьвято: ювилей вступленя на Апостольский престол Єго Сьвятости Льва XIII., Папи римского. Старенький, 93-літний Намістник Христовий вступив дня 3-го марта 1878 р., в тяжких часах для католицкої церкви на Апостольский престол, а нині споглядає з радостию на свої діла, які єму при помочи Божій удало ся довершити для блага народів і католицкої церкви. Борба против католицкої церкви, яка велась в часі Єго вступленя на престол, притихла і ослабла, а навіть найбільші єї противники усмирили ся і поспішили віддати поклін видимій голові католицкої церкви. Ніякі змаганя серед народів християньских не уйшли уваги Льва XIII., він як рідко котрий з его попередників займав ся всїм і своїми посланіями виступав не лиш в справах чисто церковних, але й політичних та суспільних. В своїй печаливости не забув він і про нарід руский. Колеґія руска в Римі то Єго діло, а памятні Єго слова, які Він сказав в 1897 р. до Пресьв. Владики перемиского: „Руска колеґія мусить бути рускою і питомці будуть виховувати ся в рускім обряді, будуть вправляти ся в своїм язиці, щоби як вернуть до краю і станут сьвящениками, не оказали ся чужими“. То-ж нині, коли Єго Сьвятости Льву XIII. многі народи складають дорогоцінні дари, кликнім з цілого серця: Многая літа! Господь Бог нехай кріпить і держить при добрім здоровлю ще довго того, котрий віру і любов, мир і згоду проповідує всїм християнам на сьвіті!

Папа Лев XIII., з роду Джоакіно (Иоаким) Печчі родив ся 2 марта 1810 р., висьвятив ся 1837 р., в 1843 р. став архиепископом, а в 1853 р. кардиналом. По смерти папи Пія IX. був вибраний 20 лютого 1878 Папою римским і коронував ся 3 марта того-ж року.

Вісти політичні.

(Справи особисті. — Опозиция против закона войскового на Угорщині. — На Балкані. — В Марокку.)

Краєвий маршалок долїшної Австриї Ебенгох вибраний при суботнїшнім доповняючім виборі з громад сільских послом до ради державної. — Зачувати, що президент Буковини бар. Бурґіньон має уступити а на єго місце прийде кн. Гогенльоге. — Пос. Кльофач виїхав на Балкан а именно до Білграду, Софиї, Филипополя і других міст, щоби особисто розслїдити тамошні відносини славяньскі і представити їх судьбу в палаті послів.

В угорскім парляментї вела ся вчера дальша дебата над законом войсковим. Промовляв Кошутовець Бенедек, котрий говорив 4 години без перерви о кавциях офіцирских, о знущаню ся над офіцирами, о будівлях войскових і т. п. Засїданє відрочено опісля до нині. Вечером відбули ся великі збори в салях редутових против закона войск. Проводив пос. Васоний, а крім него промавляли ще посли Бенедек і Полячек. Наконець виголосив велику бесїду аґітацийну пос. Етвеш, вимірену против Австриї і против угорского кабінету. Збори ухвалили однодушно резолюцию против закона войскового.

На Балканї поки що тихо, але потайком орґанїзує ся якийсь рух і як здає ся якась нова орґанїзация. З Софії доносять, що там заносить ся на нову кризу в міністерстві, котра стоїть в звязи зі справою македоньскою. Впливи Македонців мабуть досить сильні на софійскім дворі.

24)

СЕРЦЕ СЬВІТА.

(З англійского — Г. Райдера Гаґґерда.)

(Дальше).

З тими гадками я наконець заснув, і мене пробудив аж голос сеньора, що сидїв край постелї і сьпівав. Я сказав єму добрий день і спитав, длячого він сьпіває.

— Бо менї так легко на серци, — відповів він. — Наконець станули ми в місті, а оно далеко красше і величавійше, як то я собі думав. А щастє з нами, бо Тікаль оженив ся з другою, котра мабуть не так легко его попустить ся, отже Мая не потребує его боятися. Крім того, як то я вчера лиш здебільшого побачив, є в сїм місті такі богатства, що ти би міг основати й три индияньскі держави, а Цібальбай дасть тобі певно, кілько схочеш. Длятого й ти, друже Іґнаціо, повинен так само сьпівати, як і я, замість так насупити ся та засумувати ся, як колиб ти видїв, що вже вносять твою власну домовину.

Я покивав головою і відповів:

— Бою ся, що ти за легкодушно говориш. В місті кипить і варить ся та лагодять ся непокої, до котрих і ми будемо замішані, бо борба межи Тікалем а Цібальбаєм іде на житє і смерть. А що до Маї, то я переконаний, що Тікаль, — чи він має жінку, чи нї, — все ще єї любить, і буде старати ся позискати єї для себе. Я видїв то вчера по его очах. А що богатства є досить, то правда. Але чи менї що з того дадуть, то поки-що здає ся менї ще дуже непевна річ.

— Був одного разу чоловік, що називав ся Йов, а той мав приятеля, котрому на імя було Єлифас — менї здає ся, що ти також воскресший із мертвих, друже Іґнаціо, — сказав на то сеньор, сьміючись. — Я про себе маю намір уживати теперішности о скілько можна, а будучностию сего благословенного міста не хочу журити ся. Але чуєш, хтось пукає до наших дверий.

Я отворив, і увійшло кілька слуг з чарками чоколяди і малими паланичками на тарелях. Коли ми то спожили, повели они нас до мармурової купальнї, а звідтам до комнати, де вже було для нас приготовлене сьнїданє. Коли ми сидїли при столї, увійшов Маттаї, а я по его тяжких повіках зміркував, що він не спав.

— Сподїваю ся, що ви, чужинці, добре спали, — сказав він чемно.

— Так пане, — відповів я.

— Ну, я не можу того о собі сказати, бо мое званє таке, що я мушу дивити ся на зьвізди, особливо же на мою власну, котра хвилево потемнїла — і він усьміхнув ся. — Коли посьнїдаєте, то поведу вас до Маї. Впрочім, коли не возьмете менї того за зле, то я би спитав вас, з якого ви народу, — звернув ся він до сеньора, поклонившись єму. Ми, що правда, не чули тут про білих людий нїчого доброго, але наші перекази кажуть, що наш перший володїтель Кукумац був з того білого народу. Чи ти, чужинче, з єго крови?

— Не знаю — відповів сеньор сьміючись — я прийшов із студеного краю з поза моря, а там всї люди такі як я.

— То мусить то красно виглядати, — сказав Маттаї на то поважно. — Дякую вам, сину моря, що ви на мое питанє так охотно відповіли. Я не розпитував лиш з простої цїкавости, бо тутешні люди боять ся чужинців і хотять знати, звідки ви походите.

— Наш приятель Цібальбай певно успокоїть їх, — вмішав ся я до розмови.

— Добре. Будьтеж ласкаві і ходїть зі мною — і Маттаї повів нас через подвіря та коритарі до якоїсь малої передної комнати, украшеної різьбами та цьвігами, в котрій сидїло кілька дївчат і розмавляли.

— Скажіть Маї, що єї гостї ждуть на ню, — приказав Маттаї і пустив ся до дверий. При тім додав він з тиха: В полудне побачимо ся певно на пірамідах, а що ви там побачите, ще не знаю. Але о тім будьте переконані, чужинцї, що буду вас боронити, коли зможу. Бувайте здорові!

Одна з дївчат щезла в якихсь дверех і зараз потім вийшла Мая.

— Витайте приятелї, — відозвала ся она, коли ми поклонили ся. — Мій тато позволив менї показати вам місто, а отсї дами підуть з нами.

Отже ми вибрали ся на місто. Мая ішла межи нами а придворні дами ішли за нею. Коли ми перейшли через ту площу, на котрій вечером передтим був зібраний нарід, дійшли ми до муру, що окружав переднє подвіре пірамід. Мур той був вкритий різьбами, що пред-

Що діє ся в Марокку, годі знати докладно зі взгляду на щораз то відмінні вісти. Тепер наспіла н. пр. до Мадриду вість, що ворохобники побили войско султана а в битві згинув навіть марокканьский міністер війни. З того самого жерела доносять, що претендент Бу Амара єсть зранений і мав завернути ся. З Мелілї знов доносять, що претендент знаходить ся коло якогось міста з малим відділом войска. Войско султаньске тут єго обступило, а міністер війни заявив, що міг би претендента позбавити житя підпалюючи деревляні палїсади, але волить взяти єго живцем до неволї.

Новинки.

Львів дня 3 го марта 1903.

— **Іменованя.** П. Міністер рільництва іменував в етатї урядників рахункових дирекциї домен і лїсів асистента рахункового Ант. Штрайта офіциялом рахунковим. — Гал. Дирекция почт і телеграфів перенесла асистента почтового Володисл. Клосовского з Калуша до Снятина. — П. Міністер просьвіти надав професорови школи реальної в Станиславові, Емілеви Бернгардтови посаду учителя в школї реальній у Львові.

— **Стан здоровля Впреосьв. Митрополита** Шептицкого поліпшає ся постепенно. Впреосьвященний віджвиляє ся вже лїпше, приходить що-раз більше до сил і за кілька днїв буде вже міг встати з постелї. Тодї виїде Впреосьвященний на 6 до 8 недїль на полудне.

— **Самоубийство.** Іван Оленчук, лїт 46, господар в Тисменици, повісив ся дня 13 лютого с. р. около 9 години рано в своїй хатї на подї. Причиною самоубийства мали бути довги, котрих не був в силї сплатити.

— **З товариства „Труд“ у Львові** (Ринок ч. 39). Впв. гостий і прихильників нашого товариства просимо, щоби зволили з своїми сьвяточними замовленями чи то в виготовленю суконь чи біля поспішити, аби робітні наші могли все і на час виготовити. — При сїй нагодї подаємо до відомости, що маємо на складї крім полотен, гафтів, випивок, килимів і проч. також готові блюзки і гальки. При замовленю блюзок просимо подавати обем шиї і обем в грудях як також довгість рукава. — *Дирекция.*

— **Страшна пригода.** Із Старосамбірщини пишуть нам: Підприємство будови зелїзницї Вайнера в Лопушанцї хоминий висилало нічною порою з 27 на 28 лютого с. р. 3 пачки з динамітовими патронами з зелїзницї в Хирові до Лопушанки. В дорозї, при коршмі на присїлку званім Папроччина ad Стара сіль, вступили видко як візник так і дозорець динаміту до коршми. З того скористав Іван Багнїй із Старої ропи, котрий вертав з лазнї в Старім Самборі, де палив в печи, і вкрав одну пачку з динамітом та заніс еї до дому. В ночи около 11 год, коли Іван Багнїй вернув до дому, викликав жінку до сїний і там обоє стали розбивати пачку, хотячи очевидно довідати ся, що в нїй знаходить ся, аж нараз роздав ся страшний гук і рознесло часть хати. На той гук збігли ся перестрашені сусїди і знайшли розірване на дрібні кусні тїло нещасливої Настї Багнїєвої, а побіч неї сильно покалїченого трупа єї мужа Івана. По них лишило ся четверо дїтий, котрим в хатї не стало ся нїчого.

Господарство, промисл, торговля, гігієна і вихованє.

Ради господарскі.

— Що сїяти і садити. Кождий господар повинен добре розважити, що має сїяти і садити та кілько чого, бо на тім має опирати ся вся єго рахуба господарска. На осліп або длятого, що так другі роблять, не повинен він нїколи робити. При виборі ростин під управу треба уважати: передовсїм на ґрунт і на сївоборот, бо від того очевидно зависить найбільше, чи які ростини удадуть ся; дальше треба уважати на то, чи ростини мають бути більше придатні для власного ужитку, чи на продаж; коли ростини мають бути призначені на продаж, треба виміркувати, який може бути на них попит, яка цїна; як далеко треба їх буде доставляти купцеви або на торг, — словом, чи оплатить ся їх управа. Відтак треба уважати, який має ся капітал і які сили робочі до розпорядимости, щоби можна випродукувати такі ростини, котрі давали би як найбільший дохід. В малих господарствах кількаморґових і в сторонах густо населених, або близько міста, сїяне збіжа не конче надає ся; за то лїпше сїяти всїляку пашницю і держати корови на молоко, управляти ростини, котрі можна і легко продавати. Де нема фабрик і т. п. заведень, там не треба садити або сїяти таких ростин, які надають ся до фабричного ужитку. Сїяти лен, де нема добрих ткачів, не придасть ся до нїчого; так само і хміль не годить ся там, де нема броварів, а цукрові бураки там, де нема цукроварень. Олїйні ростини надають ся лиш там, де минає ся богато олїю і де суть олїйні (олїйня, де бють олїй), і т. д. На управу двох ростин хочемо тут ще звернути увагу, а то на вовкиню (любін) і сонїчник. Вовкиня жовта і синя надають ся знаменито на зелений гній і они там дуже добрі, де мало обірника. Зерно вовкинї добре також і на корм для худоби, але для поменших господарів з ним богато заходу, бо треба мочити, щоби стратили гіркість. За то оно розмелене дуже добре до годованя риб. Зерно сонїчника знов знамените на корм для курий, а олїй з него також дуже добрий.

— Яре жито треба вчасно сїяти, бо чим пізнїйше єго сїє ся, тим менше можна мати надію, що оно добре видасть; оно удає ся найлїпше у вогких підгірских сторонах. На обсїв рукою потреба півтора до трох гектолїтрів на гектар (морґ і три чверти). Густо сїяти не конче потреба. Земля під яре жито мусить бути добре погноєна, але не сьвіжо, і пухка; найлїпше надає ся бараболиско зоране під зиму.

— Весняні приморозки роблять звичайно богато шкоди і нераз пропадає вся надія господаря. Найнебезпечнїйші бувають ясні місячні ночи, бо тогди при незакритім небі виходить найбільше тепла в простор сьвітовий а за мало огріта земля остуджує ся так, що настає значна ріжниця межи нічною а денною теплотою. Найнебезпечнїйші бувають приморозки тодї, коли ще з полудневого заходу віє вогкий вітер, бо тогди, коли ростини зачинають розмерзати ся, вода входить в них і они

ставляли сцени з львів, та прикрасами в видї змий, помежи котрими тут і там були ознаки серця. Ми станули в брамі того муру, щоби придивити ся величезній пірамідї, що підимала ся перед нами високо в гору. Сеньор казав, що в Єгипті єсть ще більша, але ся єсть далеко краща, бо стїни єї блищать ся, а темні лиш широкі сходи, котрими від всхідної сторони виходить ся аж на сам вершок.

— То величезна будївля — сказала Мая, побачивши єго здивоване — і така, якої тепер вже нїхто не годен виставити. Приказують, що коло неї працювало двайцять і пять тисячів людий через пятьдесять лїт — що двайцять тисячів ломило, тесало і зносило камінє, а пять тисячів займало ся лиш самим ставленем.

— А звідкиж набрали того материялу? — спитав сеньор.

— Трохи ломили таки при сподї самої сьвятинї — відповіла она, — але найбільшу часть звозили на великих лодях з ломів каміня в головнім краю. Ломи тоті видко ще й нинї.

— А чи піраміда в серединї порожна? — спитав сеньор.

— Порожна; там є богато комнат, по найбільшій части скарбницї і запасові комори, а під ними суть гробницї, де похоронені кацики, їх жінки і дїти. Там єсть також сьвятиня сьвятих серця, а що ви належите до братства, то може будете могли єї побачити. Ходїть же сходами на гору — і она повела нас до сходів, широких на сорок стіп, подїлених на шість відступів по пятьдесять ступенїв, котрими виходило ся аж на плятформу піраміди.

З великим трудом вийшли ми на гору і станули відтак на плятформі, котра була так високо, що аж голова крутила ся, коли було подивити ся в долину. Она була обведена низьким муром, а так простора, що на нїй могло змістити ся кілька тисячів людий. На західній сторонї стояла мала мармурова хатка, вартівня для єреїв, котрі мусїли там день і ніч сидїти, щоби піддержувати сьвятий огонь. На кілька кроків перед хатою піднимав ся малий цьвітами украшений престол, але впрочім просторе місце було порожне.

— Дивіть ся — сказала Мая. — Місто під нами стоїть на низькім острові, що має вид серця, а той остров єсть в серединї порожний і легко погадати, що сей остров то кратер якогось старого вулькана. Він тягне ся майже десять миль анґлїйских вздовж а шість миль в поперек та виглядає так, як би то плавав зелений листок на озері, сьвятій водї Індиян, котра сягає так далеко, що ми навіть звідси, в північній сторонї, звідки ми прийшли, можемо ледви маленьку смугу землї добачити. Городи з прекрасними цьвітами, купки пальм і пасовиска обведені зеленим очеретом звеселяють око.

А місто, що стоїть на однім кінци острова, подібне своєю формою до острова, оно збудоване також в видї серця — то серце із студеного білого мармору, що лежить на серци із ясної зеленї. Довкола іде канал, наповнений водою з озера. Перед ним піднимає ся мур, високий на пятьдесять стіп, збудований з великого тесового каміня. Але палати, піраміди і сьвятинї сего величезного міста по части вже розпадають ся. Під плоскими кришами домів та в нижах пірамід сьвятинї ростуть пальми а многі улицї позаростали також травою та папоротю. Лиш вузка стежка показує, як мало людий по нїй ходить. Навіть на великій площі під нами видко лиш малий рух. Від часу до часу прийде якась дївчина з кобілкою, щоби взяти собі поживу, яку тут розділюють, або вертає якась громадка людий з роботи в городах і постоїть тут якийсь час, сьміючись та балакаючи, знак, що час не має для них вартости. Денеде грає ся кількоро дїтий, дуже маленько дїтий — впрочім виглядає цїле місце порожне і мов би дрімота єго вкрила.

VI.

На пірамідї.

— Чи не лежить місто дуже глубоко — спитав я Маю, коли ми вже якийсь час надивили ся. — Моїм очам здає ся, мов би доми стояли на рівнї з водою.

— Менї здає ся, що так і єсть — відповіла она. — А до того ще вода в слїдуючім місяци прибує о кілька стіп, так, що більша часть острова єсть залита а вода сягає високо до муру.

— Якжеж то можна не допустити до того, щоби вода місто залила? — спитав сеньор. — Скоро би вода туть колись наплила, то пропало би цїле місто і всї люди в нім потопили би ся.

— Так, друже, але вода не прибуває нїколи понад певну висоту а велика брама з заставками не пускає єї. Як би тоту браму підчас повени хтось отворив, то ми би всї мусїли потопити ся. Але то нїколи не може бути, бо коли хто хоче вийти з міста або зайти до него, то мусить лїзти по драбинах, котрі спускають з муру на плаваючі мости виходові в каналї. Відтак стережуть ту браму день і ніч; та й той лиш міг би єї отворити, хто знає єї тайну, а таких є мало.

— Менї дивно виглядає таке місце на місто — сказав на то сеньор. — Менї здає ся, що підчас повени не міг би тут анї одної ночи спокійно спати, як би знав, що моє житє

ніби душать ся. Найгірше шкодить приморозок досьвіта, скоро лиш сонце зійде і ростини виглядають тогди як зварені, аж почорніють. В городі можна тому в той спосіб зарадити, що до всхід сонця скропить ся добре городовину, а дерева в саді можна від приморозків лиш в той спосіб забезпечити, що в саді з одного боку накладає ся в однім або в кількох місцях ватру з порохна, листя і т.п., щоби добре курило ся. Дим вкриває дерева і хоронить їх від морозу. В той спосіб хоронять від приморозків в инших краях не лиш сади і винниці але й цілі поля; вздовж засіяного поля з одного боку накладають ватри, такі, щоби лиш курили ся а дим стелить ся по поли і хоронить засіви. В сторонах, де суть великі сади і виноградники, завязують ся навіть товариства для того способу охорони від приморозків.

— Мішанки трав. Хто хоче мати добру сїножать, повинен засіяти єї дібраною мішанкою трав; в які має добирати трави, пізнасть найлїпше по тих, що ростуть дико по межах або край поля і т. д.; повинен сїяти як найранше, на добре підготовленім ґрунті, рівно, засів мілко вкрити і привалкувати. Мішанки трав можна робити слідуючим способом: 1) На ґрунтах ситних, глинястих або глинковатих: Конюшини червоної 2 кільо, конюшини шведскої 1 кільо, тимотки 2 к., гребенячки 2 к., костеряви лугової 20 к., райґразу анґлійского 4 к., грястиці (сочачки) 4 к., вибіжки лугової 2 к., китника лугового 10 к., вики плотової 3 к. — всего разом 50 кільо на морґ. — 2) На ґрунтах пісковато-глинястих або глинясто-пісковатих: Конюшини червоної 3 кільо, тимотки 4 к., гребенячки 3 к., костеряви лугової 8 к., вівсику золотистого 6 к., райґразу анґлійского 8 к., грястички 6 к., вибіжки лугової 2 к. — всего разом 40 кільо на морґ. — 3) На ґрунтах пухких пісковатих на долах: конюшини шведскої 2 к., тимотки 4 к., костеряви лугової 10 кільо; довгої 12 кільо, червоної 3 к., вибіжки лугової 2 к., китника лугового 2 к. — всего разом 35 кільо на морґ.

Переписка.

С. Н. в Незв.: Ви попали ся в руки якогось аґента мантія. Ми вже нераз остерігали в „Народ. Часоп." перед аґентами, що продають льоси, але ви видко того не читали. Той якийсь банк єсть аж в Монахові (München) в Бавариї, отже в чужій державі, за границею. Льоси, які він вам продав, а радше які продасть, коли заплатите всї рати, і коли той банк дійстно їх вам пришле, варті всего може 150 корон, а ви маєте заплатити за них майже два рази тілько, бо з „вписовим" 256 корон. Зложених гроший вже не відберете — пропали. Нехай вам здає ся, що ви загубили. Лїпше було ті гроші складати до каси ощадности, хоч би й на почту. Послухайте ради: завозьміть ся і складайте гроші; складайте дрібними, марками або по короні на почтї, а коли трохи призбирає ся, то пішліть до каси ощадности при рускім задатковім товаристві урядників і сьвященників, учителїв і господарів у Львові, Ринок ч. 10 або до Товариства взаїмного кредиту при „Днїстрі" Львів, Ринок ч. 10 на більший процент. — **Львовянин:** Подавати ся треба до: K. u. k. Post u. Telegraphen-Direktion in Serajewo. Стемпель 1 К.; приложити: метрику, сьвідоцтво матури, сьвідоцтво здоровля, реверс сустентацийний, доказ, що кандидат вислужив у войску або відбув службу однорічного охотника і доказ знаня сербского або хорватского язика.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 2 го марта: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·80 до 8·— ; жито 6·40 до 6·70 ; овес 6·20 до 6·40 ; ячмінь пашний 5·50 до 5.75 ; ячмінь броварний 6·— до 6·25 ; ріпак 9·— до 9·25 ; льнянка —·— до —·— ; горох до вареня 9·— до 10·50 ; вика 6·— до 6·30 ; бобик 5·75 до 6·25 ; гречка —·— до —·— ; кукурудза стара 6·— до 6·25 ; хміль за 56 кільо —·— до —·— ; конюшина червона 55·— до 86·— ; конюшина біла 75·— до 110·— ; конюшина шведска 85·— до 95·— ; тимотка 35·— до 42·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 3 марта. Єго Вел. Цісар виїхав вчера, о год. пів до 4. по полудни, до Будапешту, де перебуде до 18 с. м.

Рим 3 марта. З нагоди папского ювилею відбуло ся у австро-угорского амбасадора велике принятє, в котрім взяли участь амбасадори Франциї, Росиї, Німеччини, Іспанії і прочих держав.

Петербург 3 марта. Величезна повінь навістила цілу західну Пенсильванію і люди мусіли втікати в гори. На долах 56 фабрик мусіло застановити роботу.

Над Кікінда 3 марта. Минувшої ночи дало ся тут чути легке землетрясенє.

Надіслане.

Рідка случайність! Практично-методичний курс науки язика анґлїйского, висилає письменно в тиждневих лекциях з виговором, за нагородою 2 К місячно. Vickers-Яиковский, учитель в Голини коло Калуша, почта в місци.

Робітня ґалянтерийна виконує альбоми, оправи образів в паспарту і також найдешевші рами; поручає **Йосиф Вербицкий**, ул. 3-го Мая ч. 10 в подвірю.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видає для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 10 сот.
2. Замкненя місячні 2 штуки . . „ 5 „
3. Інвентар довжників . аркуш „ 5 „
4. „ вкладників . „ „ 5 „
5. „ уділів . . . . „ „ 5 „
6. Книга головна . . . . „ „ 10 „
7. „ ліквідацийна . „ „ 10 „
8. „ вкладок щадничих „ „ 10 „
9. „ уділів членьских „ „ 10 „
10. Реєстр членів . . . . . . „ „ 10 „
11. Зголошеня о позичку штука по 2 „
12. Виказ умореня позички „ „ 2 „
12. Асиґнати касові . . . . „ „ 1 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

Видання

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (третє цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

зависить лиш від сили опору однісенької брами.

— А мимо того спали тут люди спокійно більше як від тисяч літ — сказала она. — Розповідають, що наші предки, котрій в давних часах зайшли сюди з головного краю, осїли тут на приказ богів і вибрали собі се виключене місце, щоби в нім побудувати ся, на то, щоби в случаю потреби могли єго залити водою і не дістати ся в руки чужинців. З тої то причини найсьвятійше місце безіменного бога, серце серця, єсть скрите глубоко в скалї під нами, а вода озера скрила би єго в однїй хвили разом зі всїма скарбами на віки перед очима людий. Коли ви тут вже досить надивили ся, то поведу вас до публичних домів роботи, де сушать рибу, роблять полотно і виконують всїлякі роботи, які для нас потрібні — і она пустилась зі своїми дамами знову до сходів.

Але заким ми ще до них дійшли, вийшли на платформу якісь три мужчини, а в однім з них пізнав я Тікаля. Коли він побачив Маю, поклонив ся її і приступив до неї.

— Пані — сказав він — я довідав ся, що ти пішла сюди з отсими чужинцями і я пішов за тобою, щоби тебе попросити, аби ти позволила менї поговорити з собою в чотири очи.

— Не можу того зробити, брате — відповіла она — бо хто знає, в якім сьвітлї показались би опісля мої слова. Коли маєш менї що сказати, то скажи тут перед всїма.

— Того знов я не можу — відповів він. — бо то, що я тобі маю сказати, то тайна. — А задля свого батька, а може і задля себе самої добре зробиш, коли мене вислухаєш.

— Без сьвідків не вислухаю тебе, Тікалю.

— Коли так, то бувай здорова — сказав він і пустив ся відходити.

— Зажди, свояче; коли не хочеш говорити перед нашими одноплемінниками, то нехай отсей чужинець — она показала на мене — буде сьвідком нашої розмови. Він з нашої крови і умів по нашому говорити; він чоловік мовчаливий і брат серця.

— Брат серця? Як же може якийсь чужинець бути братом серця? Дай менї доказ, вандрівниче!

І взявши мене на бік поставив менї питаня, на котрі я відповів.

— Чи годиш ся на то? — спитала Мая.

— Годжу ся, пані, таже мушу, хоч менї то не конче приятно розкривати мої чувства перед чужинцем. Ходім онтуди — і він пустив ся на середину плятформи а Мая і я за ним.

— Пані, що я маю сказати, то не легка річ. Довгі літа були ми заручені і як ти так і твій батько згодили ся на то, що наше весїлє має відбути ся, коли вернете з дороги — —

— Ну, так, але серед таких обставин як теперішні, свояче, не поможе нічого говорити о наших заручинах — перебила она єму глумливо.

— Хто знає, пані — сказав він на то. — Я повинен тебе за неодно перепросити та й ще люблю і що нїколи нїяка друга женщина не була так близька мому серцю.

— Дійстно? — сказала она сьміючись — слова ті з уст молодого мужа Нагви звучать якось дивно.

— Нехай і так, пані, а все-таки они правдиві. Я одружив ся з Нагвою, але я єї не люблю, хоч она мене любить. Ти одна, котру я люблю і коли я вчера тебе побачив, то моє серце полинуло до тебе, так, що я красну молоду побіч себе майже зненавидів.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Аптика в Королївці

поручає

В. АЛЄРГАНДА АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найпільнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пе ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львовi

ПОЗИЧКИ удїляє своїм членам на **$5\frac{1}{2}\%$** і **1%** додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 удїлами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК роздїляє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок удїляє Дирекция і аґенти.

Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).